काले युगांतकाले कुद्धोंतकः प्रजाअभिउद्दिश्य यथा धावति तथा अभ्यधावत्॥९॥अंकेन कटिप्रदेशेन समार्यौ भार्याशब्दोयोषिन्मात्रवाची॥एकया योषिता सहितौ ॥ यद्वा विराधस्येदं निंदोक्तिरूपमेव वाक्यं ॥१०॥ तदेवाह ॥ कथमिति ॥ प्रमदया एकया सह द्वयोर्वासः कथंचेत्यन्वयः ॥११ ॥ अतएवाह ॥ अधर्मचारिणौ मुनिदूषकौ मुनिवेषविरुद्धशरचापासिधारणात् एकभार्यारक्तत्वाच्च ॥ अतएव पापौ ॥ तयोर्भीत्युत्पादनाय विराधः स्वयमेव स्वस्वरूपमाह ॥ अहमिति ॥१२॥१३॥ मृधे युद्धे ॥१४॥

अभ्यधावत्सुसंक्रुद्धःप्रजाःकालइवांतकः॥ सकृत्वाभैरवंनादंचालयन्निवमेदिनीं॥ ९॥ अंकेनादायवैदेहीमपक्रम्यतदाब्रवीत्॥ युवांजटाचीरधरौसभार्यौक्षीणजीवितौ॥१०॥ प्रविष्टौदंडकारण्यंशरचापासिपाणिनौ॥कथंतापसयोर्वोचवासःप्रमदयासह॥११॥ अधर्मचारिणौपापौकौयुवांमुनिदूषकौ॥ अहंवनमिदंदुर्गंविराधोनामराक्षसः॥१२॥ चरामिसायुधोनित्यमृषिमांसानिभक्षयन्॥ इयंनारीवरारोहाममभार्याभविष्यति॥१३॥युवयोःपापयोश्चाहंपास्यामिरुधिरंमृधे॥ तस्यैवंब्रुवतोदुष्टंविराधस्यदुरात्मनः॥१४॥ श्रुत्वासगर्वितंवाक्यंसंभ्रांताजनकात्मजा॥ सीताप्रवेपितोद्वेगात्प्रवातेकदलीयथा॥१५॥ तांदृष्ट्वाराघवःसीतांविराधांकगतांशुभां॥ अब्रवील्लक्ष्मणंवाक्यंमुखेनपरिशुष्यता॥१६॥ पश्यसौम्यनरेंद्रस्यजनकस्यात्मसंभवां॥ ममभार्यांशुभाचारांविराधांकेप्रवेशितां॥१७॥ अत्यंतसुखसंवृद्धांराजपुत्रींयशस्विनीं॥ यदभिप्रेतमस्मासुप्रियंवरवृतंचयत्॥१८॥ कैकेय्यास्तुसुसंवृत्तंक्षिप्रमद्यैव लक्ष्मण॥ यानतुष्यतिराज्येनपुत्रार्थेदीर्घदर्शिनी॥१९॥

सगर्वितं भावे निष्ठा सगर्वमितियावत् ॥ उद्वेगाद्भयात्॥१५॥ परिशुष्यता शोकसंकुचितेन मुखेनोपलक्षितइव॥१६॥प्रवेशितां विराधेनेतिशेषः॥१७॥अस्मासुविषये यद्दुःखं कैकेय्या वने संपादनीयतयाऽभिप्रेतं यत्स्वप्रियं वरवृतंच तत् क्षिप्रमद्यैव सुसंवृत्तं सिद्धं ॥ या पुत्रार्थे पुत्रप्रयोजननिमित्तं राज्येन राज्याभिषेकमात्रेण न तुष्यति दीर्घदर्शिनी अस्मन्नाशेन स्वपुत्रस्य चिरं राज्यं पश्यंती ॥१८॥१९॥